

Антиохийската патриаршия канонизира двама нови свещеномъченици

Антиохийската патриаршия причисли към лика на светците и включи в своя празничен календар двама новомъченици – о. Никола Хаша и о. Хавиб Хаша. Двамата новоканонизирани свещеномъченици са свещеници – баща и син. Тяхната канонизация е по решение на Св. Синод на Антиохийската патриаршия от м. октомври т. г.

О. Никола Хаша и синът му о. Хавиб Хаша бяха тържествено прославени на 4 ноември с благодарствен молебен, отслужен от Антиохийския патриарх Йоан Х в храма на Честния Кръст в Дамаск.

В словото си след молебена патр. Йоан наблегна върху ролята на Антиохийската патриаршия в историята на Църквата: „Антиохия е църквата-майка, която даде думата „християни“ на света, тъй като именно тук Христовите ученици за първи път бяха наречени християни (Деян. 11:26); Антиохия е Църквата, която е дала на целия свят велики хора, свети мъже и жени, които са показали блага воля и добродетел. От Антиохия излязоха св. Игнатий Богоносец, св. Йоан Златоуст и св. Йоан Дамаскин; в по-ново време оттук излязоха патр. Григорий IV, патр. Илия IV и патр. Игнатий IV, а днес почитаме двамата мъченици, свещениците Никола и Хавиб Хаша от Антиохия“.

Патриархът обърна внимание, че двамата новопрославени светци не са били монаси, затова някои неправилно мислят, че пътят на светостта е само за хората в манастир. „Светостта е пътят на всяко добро човешко същество, което отхвърля и забравя това, което е отзад, т. е. тъмнината, убийството и порока, и продължава напред, към Господа и добродетелта“. „За нас е особено поучително, че св. Никола и св. Хавиб са родени и израсли в едно семейство. Това е свидетелство за важността на семейството. Затова нека пазим нашите семейства и нашите деца, а думите баща и майка, дядо, баба, брат и сестра са свещени и трябва да ги пазим“.

Свещ. Никола Хаша е роден в Дамаск през 1856 г. Учил е в православното патриаршеско училище „Ал-Асия“. Бил е активен участник в антиохийската православна народностна организация, която е имала за цел да арабизира антиохийската катедра, засилвайки ролята на арабския като богослужебен и проповеднически език. О. Никола Хаша е превеждал православните богослужебни и духовни книги от гръцки на арабски език, заради което е претърпял гонение от османските власти. Бил е помощник на Антиохийския патриарх Григорий IV, който е ръководел възобновената Баламандска богословска школа за подготовка на арабоезични клирици. Заради своята просветна дейност на полето на християнската мисия той е убит от османците на 2 август 1917 г. в гр. Мерсин (дн. в Турция).

Синът му о. Хавиб загива мъченически тридесет години по-късно, на 16 юли 1948 г. Той е едно от осемте деца на свещ. Никола Хаша. Получава бакалавърска степен в Американския университет в Бейрут. Премества се в Мерсин със семейството си, където баща му служи в православната енория. През 1932 г. той се отказва от доходоносната професия на счетоводител и приема свещенство, което по онова време е осигурявало много ниски доходи на семейството. Става известен с грижата си за енорияшите, за бедните, заради чиито нужди е вземал дългове, които е изплащал след това сам. Особено се е грижил за задомяването на християнските момичета, които често според тогавашните нрави са били „откупвани“ от семействата им от мюсюлмани, а о. Хавиб, по примера на св. Николай Мирликийски, е плащал необходимите пари и ги е задомявал за младежи-християни. Имал е особена любов към молитвата и богослужението. Бил е много добър проповедник. Убит е от престъпници в известната от Библията планина Хермон (Ермон), където е обичал да ходи. Злосторниците са го измъчвали в продължение на четири часа, след което са хвърлили тялото му от скалите. По-късно са били арестувани, а единият от тях е заявил, че са убили свещеника, защото са го

смятали за „еврейски шпионин“.

Антиохийската църква определи паметта на двамата свещеномъченици да се чества на 16 юли.

dveri.bg